

у ч и м д а ч и т а м

ГУЛИВЕРОВА ПУТОВАЊА

Према роману Џонатана Свифта

Препричао Стефано Бордиљони
Илустровала Кјара Ночентини

Превела с италијанског Гордана Бреберина

мала лагуна

Одмалена сам знао да су путовања моја судбина. Зато сам, кад ме је отац послао у Лондон да учим код једног чувеног хирурга, проучавао навигацију* и математику.

Након што сам се оженио, постао сам бродски лекар. Са тим звањем сам се 4. маја 1699. укрцао на брод *Анџилоџа*.

Брод је, нажалост, потонуо, а ја сам био једини члан посаде који се спасао.

После вишечасовног пливања стигао сам, исцрпљен, до једне пусте обале и одмах заспао.

* Наука о пловидби, вештина управљања бродовима.

Кад сам се пробудио, схватио сам да сам везан узицама. Плеће човечуљака високих двадесетак центиметара причврстило их је за тло да се не бих померао. Покушао сам да се ослободим, али су ми шаке и образи бридели од шуме стрелица којима су ме засули. Зато сам стрпљиво чекао да видим шта ће се десити. Кад су приметили да сам се смирио, човечуљци су ми донели нешто за јело и два буренцета вина. Мора да је у вину било неко средство за омамљивање, пошто сам поново заспао.

Кад сам дошао себи, видео сам да су ме превезли у престоницу на колима направљеним специјално за мене, која је вукло хиљаду и петсто сићушних коња.

Преда мном је био владар Лилипута, краљевства тог народа сићушних људи, са златним шлемом на глави који је био украшен дијамантима. Свуда наоколо били су преплашени и знатижељни Лилипутанци. Иако их нисам разумео, некако сам их убедио да немам зле намере. Зато су ми обезбедили стан, шестсто слугу и шест професора да ме подучавају њиховом језику. Био сам везан ланцима, али су ми после неког времена дозволили да се шетам наоколо, под условом да пазим да некога не згазим и да им помогнем у рату против непријатеља са острва Блефуску. Тај рат је избио због једног безначајног питања – Како се љушти тврдо кувано јаје? – али је трајао већ тридесет шест месеци.

Да бих помогао Лилипутанцима који су се плашили напада, ушао сам у воду и отишао пешице до острва Блефуску. Оно за мене и није било тако далеко. Помоћу ужади и кука довукао сам педесет бродова Блефускуанаца до Лилипута. Краљ је хтео да довучем све непријатељеве бродове како би могао да покори Блефуску, али сам то одбио. Тако сам пао у немилост и мој положај се није поправио ни кад сам помогао Лилипутанцима да угасе пожар који је захватио краљевску палату.